

[Aksel Larsen.]

gives adkomst til i afsnittet om kontrolbestemmelser, også virkelig udøves i meget betydeligt omfang, vil såvel den indbyggede selvkontrol som myndighedernes kontrol være særdeles lidet værd.

Formodentlig har den højtærede finansminister sine klart udformede tanker om, hvordan kontrollen i medfør af §§ 26 og 27 skal udbygges og udøves. I lovforslaget er der jo en generel fuldmagtsparagraf, endda en særdeles vidtgående, nemlig § 34. Den siger; at finansministeren kan fastsætte de fornødne regler til gennemførelse af loven, herunder foreskrive de nødvendige kontrolforanstaltninger. Nu er lovforslaget på mange områder særdeles knapt og almindeligt formuleret. Jeg kan vanskeligt tænke mig, at folketinget i et så vigtigt anliggende skulle være sindet at give finansministeren en så udstrakt, ja, næsten ubegrænset generel beføjelse, at det grænser til lovgivende virksomhed. Men lad os i hvert fald høre noget om, hvorledes den højtærede minister har tænkt sig at bruge den ønskede fuldmagt. De oplysninger, der kan gives, kan så formentlig bruges til at indsætte betydelig mere detaljerede bestemmelser i lovforslagets kontrolafsnit.

Lad mig, inden jeg forlader dette emne, sige, at lovforslagets bestemmelser om afregning og indbetaling af afgifterne på ikke uvæsentlige punkter afviger fra den grønne betænkningsskitse. Begrundelsen herfor synes, hvis vi skal holde os til bemærkningerne til lovforslaget, at være den, at man af hensyn til statskassen ønsker hurtigere indbetaling af afgifterne. Dette er naturligvis prisværdigt, men skulle dog nødvendigvis tilsidesætte hensynet til det, der må være det primære, nemlig at få et system med færrest mulige, ja, helst med ingen smut-huller for måske lovlig — eller ulovlig — smarte folk.

Jeg har endnu to hovedspørgsmål at omtale ved denne første behandling af lovforslaget, der jo i sin udformning gør det ganske let at holde sig til forretningsordens bestemmelser om ved første behandling at tale om lovforslagets principper. Men inden jeg går over til disse to hovedspørgsmål, har jeg et par ting, der i forhold hertil måske nok hører til småtingsafdelingen, men dog ikke er uvæsentlige.

Det ene er lovforslagets afvigelse fra den grønne betænkningsskitse om, at det, der udtages til eget forbrug, skal beregnes til en afgiftspligtig værdi, der svarer til den almindelige salgspris. Lovforslaget siger overraskende — eller måske ikke overraskende — at afgiften skal beregnes på grundlag af indkøbsprisen eller fremstillingsprisen. Jeg savner en forklaring på, hvorfor det rigtige princip, der fandtes i den grønne betænkningsskitse, er forladt til fordel for et princip, der ikke alene giver virksomhederne eller indehaverne en favørstilling i forbindelse med merværdiomsen, men også derved, at den legaliserer en for lav skattepligtig indkomst.

Er dette måske ikke så væsentligt, så er det til gengæld meget væsentligt, at man i lovforslaget har indbygget bestemmelser, der yderligere giver virksomhederne skattelettelser for deres investeringer og altså yderligere animerer dem til at investere for flot. Jeg tænker på bestemmelsen om, at der gives mulighed for fradrag for al indgående afgift på alle anskaffelser af omkostningskarakter for en virksomhed, herunder alle investeringer i fast ejendom, driftsmidler o. lign. Sådanne investeringer er i forvejen, som erkendt af finansministeren igennem fremsættelse af forskellige andre forslag, særdeles rigeligt tilgodeset igennem afskrivningsreglerne, der giver ganske betydelige skattelettelser. Nu skal indgående afgift på disse investeringsudgifter eller anskaffelser altså kunne fradrages inden for samme afgiftsperiode, hvor indkøbene eller anskaffelserne foretages. I de lande, hvor man længe har arbejdet med planerne om en flerledsomsætningsafgift, tænker man sig dog kun den mulighed, at sådanne fradrag skal fordeles over afskrivningsperioden for de pågældende driftsmidler, i princippet, efterhånden som de afbenyttes og nedslides, altså efterhånden som deres værdi indgår i de fremstillede varers eller salgsprodukters værdi eller pris. Men her i landet vil finansministeren i den grad hjælpe på virksomhedernes likviditet og mindske deres afgifts-tilsvar, at han vil tillade fradrag for hele anskaffelsessummen i den periode, anskaffelsen sker. Det vil i mange, mange tilfælde føre til, at virksomhederne ikke skal indbetale afgift, men have eventuelt store beløb refunderet fra statskassen, og det kan kun